

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupený Mgr. Eduardem Benešem, advokátem, sídlem Na Rozcestí 1434/6, Praha 9, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2021, č. j. 10.01000717/20, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, č. j. 17 A 65/2021 - 30,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám ustanoveného zástupce žalobce, advokáta Mgr. Eduarda Beneše, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu Mgr. Eduardu Benešovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby (výrok I) a odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2021, č. j. 10.01000717/20 (výrok II).

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti.

[3] Usnesením ze dne 5. 4. 2022, č. j. 6 As 7/2022 - 40, bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti v rozsahu 4/5 (výrok I),

stěžovatel byl vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 1 000 Kč (výrok II) a byl mu ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Eduard Beneš, advokát (výrok III).

[4] Ke stěžovatelově žádosti byla usnesením ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 As 7/2022 - 53, prodloužena lhůta k zaplacení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč nejpozději do 20. 5. 2022 (jak stěžovatel žádal). Toto usnesení bylo ustanovenému zástupci stěžovatele doručeno dne 10. 5. 2022 a stěžovatel potvrdil vědomost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku do 20. 5. 2022 podáním doručeným soudu dne 12. 5. 2022 (viz č. l. 56 soudního spisu).

[5] Stěžovatel přesto zaplatil soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu až dne 23. 5. 2022 (pondělí). Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „zákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ Tento názor potvrdil také Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[6] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v pondělí 23. 5. 2022 (viz „záznam o složení“ založený na č. l. 59 soudního spisu), tj. až po marném uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku, která byla soudem stanovena (prodloužena) do pátku 20. 5. 2022.

[7] Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě, přičemž k jeho zaplacení po marném uplynutí lhůty se dle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09,

pokračování

ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013 sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, či ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21). O následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byl přitom stěžovatel Nejvyšším správním soudem v usnesení poučen.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. V tomto případě tak stanoví § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož věty druhé soud po marném uplynutí lhůty stanovené pro zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil (výrok I).

[9] Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Výrokem III usnesení Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se žalobci (stěžovateli) vrací zaplacený soudní poplatek, neboť podle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích platí, že k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Nejvyšší správní soud proto žalobci vrátil zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám ustanoveného zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[11] Výrokem IV Nejvyšší správní soud nepřiznal ustanovenému zástupci odměnu za zastupování, neboť v řízení neučinil žádný úkon právní služby, za který by mu odměna náležela.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 1. června 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu